

Cuprins

1. Șahul de Bla	7
2. Poștalionul	27
3. Lacul Fad	47
4. Un Dakkă și un Darr	67
5. Despre Gupi și Chupi	87
6. Povestea spionului	109
7. În interiorul Fișiei Crepusculare	129
8. Războinicii Năluci	149
9. Corabia Întunecată	169
10. Dorința lui Harun	187
11. Prințesa Batcheat	213
12. Morsa să fi fost ?	235
<i>Despre numele din această carte</i>	<i>257</i>

SALMAN RUSHDIE

HARUN

și Marea de Povești

Traducere din limba engleză
de Dana Crăciun

POLIROM
2019

— Așteaptă, răbdarea e-o virtute, unde arde?
Dar Harun nu era de oprit.

— Și cam ce le fac Gupii spionilor? urlă el furios la Dakkă. Bănuiesc că le smulgeți unghiile una câte una pînă mărturisesc. Îi omorîți încet, în chinuri, sau rapid, cu ajutorul unui milion de volți, pe un scaun electric?

Duhul Apei (ca toți ceilalți Gupi care îi auziră izbucnirea) se arată îngrozit și jignit.

— De unde ai scos toată setea asta de sînge? țipă Dakkă. E absurd, o barbarie, n-am mai auzit așa ceva.

— Și-atunci ce? insistă Harun.

— Habar n-am, gîfii Dakkă, încercînd să țină pasul cu nestăvilitul băiat. E prima oară cînd prindem un spion. Poate ar trebui să-l certăm. Sau să-l punem la colț. Sau să scrie *Nu e voie să spionez* de o mie și una de ori. Sau e deja prea sever?

Harun nu răspunse, căci ajunseră în cele din urmă sub balconul palatului. Strigă în schimb cît îl ținură puterile:

— Tati! *Tu* ce faci aici?

Toți Gupii se holbară la el plini de uimire, iar Rașid Khalifa (care tremura încă de frig) nu părea mai puțin mirat.

— Oh, Doamne! zise el clătînînd din cap. Tinere Harun. Ești fără îndoială un băiețel plin de surprize.

— Nu e spion, strigă Harun. E tatăl meu și singura lui problemă e că și-a pierdut Darul Povestirii.

— Bravo, șuieră Rașid sumbru printre dinții care îi clănțăneau. Dă-i drumul, spune-le la toți, dă de știre lumii întregi.

Prințul Bolo își trimise una dintre Pagini să-i escorteze pe Harun și Dakkă pînă la apartamentele regale, care se aflau chiar în inima palatului. Această Pagine, ce nu părea să fie cu mult mai în vîrstă decît Harun, se prezentă drept „Gurăspartă“, un nume ce era, cum reieși mai tîrziu, foarte popular în Gup, atît pentru fete, cît și pentru băieți. Gurăspartă purta una dintre tunicile dreptunghiulare regulamentare ale Paginilor, pe care Harun văzu textul unei povești intitulate „Bolo și Lîna de Aur“. „Ciudat“, își spuse el în gînd. „Credeam că povestea asta e despre altcineva.“

Pe măsură ce înaintau prin culoarele labirintice ale palatului regal din Gup, Harun observă că multe alte Pagini din Garda Regală erau îmbrăcate în povești ce-i păreau pe jumătate cunoscute. Una dintre Pagini purta povestea lui „Bolo și Lampa Fermecată“; alta, „Bolo și cei Patruzeci de Hoți“. Apoi mai erau „Bolo Marinarul“, „Bolo și Julieta“, „Bolo în Țara Minunilor“. Totul era extrem

de confuz, dar cînd Harun îl întrebă pe Gurăspartă despre poveștile de pe uniforme, Pagina nu-i dădu decît următorul răspuns :

— *Nu e momentul să discutăm chestiuni de modă. Demnitarii din Gup așteaptă să vă interogheze, pe tine și pe tatăl tău.*

Lui Harun i se păru însă că întrebarea îl jenase pe Gurăspartă, a cărui față se înroșise puternic. „Ei bine atunci, toate la timpul lor“, își zise Harun.

În Sala Tronului din palat, Rașid povestitorul își povestea tărășenia Prințului Bolo, Generalului Kitab, Președintelui Șezătorii și Morsei. (Regele Chattergy se retrăsese, căci nu se simțea prea bine din cauza grijilor pe care și le făcea pentru Batcheat.) Era înfășurat într-o pătură și picioarele îi stăteau într-un lighean cu apă fierbinte ce scotea aburi.

— O să vă întrebați cum am ajuns în Gup, începu el, sorbind dintr-un bol de supă. Prin intermediul unor procedee ce țin de dietă.

Lui Harun i se citea neîncrederea pe față, dar ceilalți ascultau cu foarte multă atenție.

— Ca unul care suferă frecvent de insomnie, continuă Rașid, am aflat că, dacă sînt preparate cum se cuvine, anumite alimente pot să : a) provoace somnul, dar și b) să îl poarte pe cel care doarme oriunde și-ar dori. E un procedeu cunoscut sub numele de Extaz. Și dacă există suficientă

îndemînare, persoana poate să se și trezească în locul spre care este purtată de vis ; să se trezească, adică, în *interiorul visului*. Eu mi-am dorit să călătoresc la Gup ; dar datorită unei mici erori de calcul a direcției m-am trezit în Fișia Crepusculară, doar cu acest veșmînt nepotrivit pe mine ; și am înghețat, mărturisesc sincer, aproape că am murit de frig.

— Și care ar fi aceste alimente ? întrebă Morsa pe un ton foarte interesat. Rașid își revenise destul ca să poată ridica misterios din sprînceană, după cum îi era obiceiul, și să răspundă :

— Oh, dar trebuie să-mi permiteți să-mi păstreț și eu micile mele secrete. Zmeuriș lunar, să zicem, și cozi de cometă, inele de planete, udate cu un pic de supă primordială. Apropo, supa asta e foarte bună, încheie el într-o altă notă.

„Dacă înghit povestea asta, sînt capabili să înghită orice“, se gîndi Harun. „Acuși o să-și piardă răbdarea și o să-l ia la puricat.“ În schimb, însă, Prințul Bolo slobozi un zgomotos hohot cutezător și protestesc și îl pocni pe Rașid Khalifa peste spate, făcîndu-l să-și scuipe supa din gură.

— Un aventurier plin de spirit, zise el. Grozav spectacol. Îmi placi tare mult. Și, spunînd acestea, se plezni peste coapsă.

„Ce creduli sînt acești Gupi“, medită Harun. „Și ce blînzi. Dakkă s-ar fi putut bate cu mine

pentru Instrumentul Deconector, dar nici măcar nu a încercat, nici chiar atunci cînd îmi pierdusem cunoștința. Iar dacă pe un spion adevărat nu l-ar condamna decît la o mie și unul de rînduri, e clar că sînt cu adevărat pașnici. Dar ce se va întîmpla dacă vor trebui să ducă un război? Vor fi cu totul neajutorați, o cauză pierdută..." Și aici gîndurile i se împrăștiară, căci tocmai fusese pe punctul de a adăuga, „*Khattam-Șud*”.

— În Fișia Crepusculară, spunea Rașid Khalifa, am văzut lucruri rele și ce-am auzit e și mai rău. Armata Chupilor și-a instalat o tabără acolo. Corturi atît de negre, învăluite într-o tăcere atît de fanatică! – Căci zvonurile pe care le-ați auzit sînt adevărate: Țara Chup se află cu totul în puterea „Tainei lui Bezaban”, un Cult al Tăcerii Absolute sau al Muțeniei, ai cărui adepți se leagă să tacă pentru tot restul vieți ca semn al credinței. Da; am aflat toate astea în timp ce umblam tiptil printre corturile Chupilor. Pe vremuri, Șeful Cultului, *Khattam-Șud*, propovăduia ura numai față de povești și fantezii și vise; dar acum a devenit mai sever și se opune *Vorbitului*, indiferent în ce scop ar fi. În Chup City toate școlile și tribunalele și teatrele sînt închise, neputînd funcționa din cauza Legilor Tăcerii. – Și am auzit vorbindu-se și că unii credincioși fanatici ai Tainei intră în transe teribile și își cos buzele laolaltă cu

fir gros; așa că mor încet de foame și de sete, sacrificându-se în numele iubirii pentru Bezaban...

— Dar cine sau ce e acest Bezaban? izbucni Harun. Voi toți știți, dar eu habar n-am.

— Bezaban e un idol uriaș, îi spuse Rașid fiului său. E un colos cioplit în gheață neagră care se înalță chiar în inima Citadelei din Chup, palatul-fortăreață al lui Khattam-Șud. Se spune că idolul nu are limbă, dar rânjește înspăimântător, arătându-și dinții, care sînt de mărimea unei case.

— Cred că mai bine n-aș fi întrebat, zise Harun.

— Soldați Chupi se vîjîiau întruna în Crepusculul acela întunecos, își reluă Rașid povestea. Erau îmbrăcați în niște mantii lungi ale căror involburări dezvăluiau uneori vederii strălucirea mată a cîte unei lame amenințătoare de pumnal. Dar, domnilor, poveștile despre Chup le cunoașteți cu toții! — Că este un tărîm al umbrelor, al cărților sub lacăt și al limbilor smulse; al comploturilor secrete și al inelelor cu otravă. — Așa că de ce era să mai întîrzii prin preajma acelei tabere groaznice? În picioarele goale și vînat de frig, m-am îndreptat spre lumina din depărtare, de la linia orizontului. Așa am ajuns la Zidul Chattergy, Zidul Forței; și, domnilor, e într-o stare jalnică. E plin de găuri și se poate trece prin el fără nici o problemă. Chupii știu asta deja — i-am văzut traversîndu-l — am fost martor ocular al răpirii lui Batcheat!